

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงมณีชัย ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๗/๒๕๕๗

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสารินทร์ สะอิดี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ กรณีนายสารินทร์ สะอิดี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง ได้ความว่า นายสารินทร์ สะอิดี ผู้ถูกร้อง ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง (๖) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๒

ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มีรายได้ตามประกาศดังกล่าวมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

จากการตรวจสอบปรากฏว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๓๕,๐๕๐,๐๒๔.๖๕ บาท ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ตามประกาศดังกล่าว มีผลทำให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ผู้ร้องได้ตรวจสอบ พบว่า ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งภายในสามสิบวัน จึงได้มีหนังสือ แจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๔ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ ปช ๐๐๐๕.๐๓/๔๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ฉบับที่ ๒ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ ปช ๐๐๐๕.๐๓/๑๐๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ฉบับที่ ๓ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ ปช ๐๐๐๕.๐๓/๓๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และฉบับที่ ๔ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับที่ ปช ๐๐๐๕.๐๓/๔๕๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

หนังสือฉบับที่ ๑ ส่งไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ส่วนอีก ๓ ฉบับส่งไปยังภูมิลำเนา ของผู้ถูกร้อง ปราบกฏหลักฐานตามใบตอบรับของไปรษณีย์ว่า มีผู้รับแทน

ผู้ถูกร้องและพยาน ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ในชั้นสอบสวน ได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาจะดำเนินการจัดประชุมเกี่ยวกับงบประมาณ ปีละ ๒ - ๓ ครั้ง ก่อนการประชุม ทุกครั้งเจ้าหน้าที่จะส่งวาระการประชุมให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาทราบก่อนล่วงหน้า ประมาณ ๗ วัน สมาชิกส่วนใหญ่จะเข้าประชุมและมีการชี้แจงเกี่ยวกับรายได้ทั้งหมดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ผลการประชุมร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องกับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ปราบกฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลามีงบประมาณเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ซึ่งสมาชิกสภาจะต้อง ยื่นบัญชีฯ ให้ถูกต้อง นายอาชีส เบ็ญหาวัน นายกองการบริหารส่วนจังหวัดยะลาได้บอกผู้ถูกร้องว่า ผู้ถูกร้องต้องยื่นบัญชีฯ ผู้ถูกร้องจึงได้ยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้อง นอกจากนี้ยังมีพยานเอกสารอีก ๒ ฉบับ คือ หนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ด่วนที่สุด ที่ ยล ๕๑๐๐๑/๑๖๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การประชุมชี้แจงการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิก สภาท้องถิ่น ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (จัดโดยกรมการปกครอง) และหนังสือองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดยะลา ฉบับ ด่วนที่สุด ที่ ยล ๕๑๐๐๑/ว ๑๗๕ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การแสดงบัญชีทรัพย์สินของผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งแจ้งให้ผู้บริหารและสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาทราบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลามีรายได้เกินกว่าหนึ่งร้อย ล้านบาท

จึงเห็นได้ว่าจากพยานบุคคลและพยานเอกสารดังกล่าวฟังประกอบกันได้ว่า ผู้ถูกร้องทราบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้ในปี ๒๕๕๒ เกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท และผู้ถูกร้องมีหน้าที่ ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ภายในเวลาที่กำหนดตามกฎหมาย แต่ผู้ถูกร้อง ไม่ยื่นบัญชีฯ การที่ผู้ถูกร้องอ้างความเข้าใจผิดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้ไม่ถึงหนึ่งร้อย

ล้านบาท และเมื่อได้รับหนังสือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ผู้ถูกร้องไม่ได้อ่านข้อความให้ละเอียด ส่วนหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ของผู้ร้องที่ส่งมา ผู้ถูกร้องก็เข้าใจว่าเป็นการเตือนสำหรับผู้ไม่ยื่นบัญชีฯ โดยทั่วๆ ไป ไม่ได้ระบุเจาะจงเฉพาะผู้ถูกร้อง และผู้ถูกร้องยังอ้างปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยตลอดจนหนี้สิน ที่มีอยู่ จนไม่สนใจที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมนั้น ไม่มีเหตุผลให้รับฟังได้ การที่ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีฯ ตามที่ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา บอกให้ยื่นนั้นก็ล่วงเวลาที่ต้องยื่นบัญชีฯ กว่า ๔๐๐ วัน จาก ข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้อง

ผู้ร้องได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ และมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ จึงเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ ดังนี้

๑. ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสารินทร์ สะอีดี้ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีฯ แสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง

๒. ขอให้วินิจฉัยชี้ขาดให้ นายสารินทร์ สะอีดี้ ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนด ต้องยื่นบัญชีฯ และห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ จึงรับคำร้องไว้วินิจฉัยชี้ขาด และส่งสำเนาคำร้องและเอกสารประกอบให้ผู้ถูกร้อง เพื่อยื่นคำชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๖

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเรื่องรายได้ตามที่ผู้ร้องระบุไว้ในรายละเอียด คือ ผู้ถูกร้อง ทราบเฉพาะรายได้ในแต่ละปีที่น่ามารวมแล้ว โดยรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้ไม่ถึง เกณฑ์หนึ่งร้อยล้านบาท เพราะผู้ถูกร้องมีความเข้าใจไม่รวมเอาเงินสะสมมาคิดรวมไว้ด้วย และผู้ถูกร้อง ไม่มีเจตนาหรือจงใจปฏิบัติตนให้ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่มีบทลงโทษสถานหนัก เพียงแต่เข้าใจ คลาดเคลื่อนในเรื่องรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาเท่านั้น และไม่เคยปฏิบัติที่เป็นการฝ่าฝืน กฎหมายทั้งทางอาญาและทางแพ่ง โดยผู้ถูกร้องได้ยืนยันว่า การปฏิบัติตนของผู้ถูกร้องเป็นไปโดยไม่ได้มี เจตนาขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่า การแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินล่าช้าต่อผู้ร้องนั้น เป็นไปเพราะความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนและมีได้จงใจไม่ยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง เอกสารประกอบคำร้องและคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้อง แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยชี้ขาดตามคำร้องมีว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา รับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๓๕,๐๕๐,๐๒๔.๖๕ บาท ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง (๖) และผู้ถูกร้องจึงต้องยื่นบัญชี ฯ ภายในกำหนดเวลาตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑) และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ มาตรา ๓๒ ประกอบประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กำหนดไว้ แต่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กำหนด

ปัญหาว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ หรือไม่ นั้น เห็นว่า กรณีตามคำร้อง ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชีฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งภายในเวลาที่กำหนด และได้แจ้งเหตุต่อผู้ร้องแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาและผู้ถูกร้อง เพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงรวม ๔ ฉบับ ดังกล่าวข้างต้น โดยมีหลักฐานแสดงว่าผู้ถูกร้องได้ทราบหนังสือทั้งสี่ฉบับแล้ว แต่ผู้ถูกร้องก็มิได้ยื่นบัญชีฯ หรือชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลแต่อย่างใด ผู้ถูกร้องอ้างว่า เหตุไม่ยื่นบัญชีฯ เพราะเป็นการเข้าใจคลาดเคลื่อน และเข้าใจผิดว่า รายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาไม่รวมถึงเงินสะสมด้วย ผู้ถูกร้องเห็นว่า รายได้รวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาไม่ถึงหนึ่งร้อยล้านบาท เมื่อรายได้ไม่ถึงหนึ่งร้อยล้านบาท จึงไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดตามประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ความว่า ในการประชุมสภาแต่ละปี จะประชุมเกี่ยวกับงบประมาณ ปีละ ๒ - ๓ ครั้ง ก่อนการประชุมจะส่งวาระการประชุมให้ผู้บริหาร และสมาชิกทราบก่อนประมาณ ๗ วัน จะมีการชี้แจงเกี่ยวกับรายได้ทั้งหมดและงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลาเป็นเรื่องที่เปิดเผย เมื่อสำนักงานของผู้ร้องมีหนังสือให้แจ้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยได้แจ้งให้ทราบทุกคนแล้ว โดยเฉพาะผู้ถูกร้องได้แจ้งให้ไปพบเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาด้วย ผู้ถูกร้องก็ทราบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลามีงบประมาณเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ในที่สุดสมาชิกทุกคนก็เข้าใจตรงกันว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้เกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ดังนั้นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ถูกต้อง แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่ยื่นบัญชีฯ นอกจากนี้ยังได้ความจากเอกสารอีก ๒ ฉบับ ยืนยันว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้เกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท เห็นว่า พยานหลักฐานของผู้ร้องรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้อง

ทราบว่าการบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้ในปี ๒๕๕๒ เกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ผู้ถูกร้อง จึงต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย แต่ไม่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ผู้ถูกร้องอ้างความเข้าใจผิดว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา มีรายได้ไม่ถึงหนึ่งร้อยล้านบาท เมื่อได้รับหนังสือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ผู้ถูกร้องไม่ได้อ่าน ข้อความให้ละเอียด ส่วนหนังสือของสำนักงานผู้ร้องที่ส่งมานั้น ก็เข้าใจว่าเป็นการเตือนผู้ไม่ยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยทั่วๆ ไป ไม่ได้เจาะจงเฉพาะผู้ถูกร้องและอ้างว่ามีปัญหาเกี่ยวกับ ที่อยู่อาศัยและเรื่องหนี้สิน จนไม่สนใจที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติมนั้น เป็นข้อแก้ตัวที่ไม่มีเหตุผลสนับสนุน

สำหรับประเด็นที่ว่า ผู้ถูกร้องจะถูกห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่เมื่อใด นั้น พิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัญหานี้ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ ไว้ว่า การพ้นจากตำแหน่งในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ... ฯลฯ... ให้ผู้นั้นพ้นจาก ตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่าการกระทำความผิดดังกล่าว แล้วแต่กรณี และผู้นั้นต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง” ซึ่งแยกพิจารณาเป็น ๒ กรณี

กรณีที่หนึ่ง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยังดำรงตำแหน่งอยู่ขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ชี้ขาดว่า จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบ กำหนดต้องยื่นตามมาตรา ๒๕๒ หรือนับแต่วันที่ผู้ร้องตรวจพบการกระทำความผิดดังกล่าว แล้วแต่กรณี และ ห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดต้องยื่น หรือวันที่ผู้ร้อง ตรวจพบการกระทำความผิดดังกล่าว

กรณีที่สอง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่ง ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ชี้ขาดว่า จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ให้พ้นจากตำแหน่งตาม ความเป็นจริง

กรณีของผู้ถูกร้องขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ผู้ถูกร้องยังดำรงตำแหน่งอยู่ จึงต้อง ให้พ้นตำแหน่งตามกรณีที่หนึ่ง คือนับแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓

ศาลรัฐธรรมนูญโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๑๒ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายปรีชา เถลิงมณีชัย นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระแก้ว นายมานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชะชาญ นายสุจิต

บุญบงการ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ นางสาวนีย์ อัสวโรจน์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง วินิจฉัยว่า นายสารินทร์ สะอืด ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ กรณีเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีฯ คือ ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นไป ส่วนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอีก ๑ คน คือ นายจิระ บุญพจนสุนทร วินิจฉัยให้ยกคำร้องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ เนื่องจากประกาศนี้ไม่ใช่กฎหมายที่ออกโดยผ่านกระบวนการตรากฎหมายของรัฐสภา

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสารินทร์ สะอืด ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดๆ เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๓

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ